

Glo.ordi.

I Jonas columba et dolens filii amathi qui fuit de gethi qui est i ophyr ad gentium preconium mittit: missus ostendit: ostendit fugit: fugiens dormit. Propter quem periclitat nauis. Sed sois latente repe rit: ceteri abiecti deuoravit: et orante reuocuit. Beate p[ro]p[ter]a p[re]dicant subuersionem. Sed p[ro]ristas penitentia urbis: et saluti gentium inuidet. Haudet eriaz edere videntis vmbraculo: et dolet subito arescens. Cuius sepulchrum in quadam urbem geth in viculo demotras qui est in seculo miliario a sephori itinere qui per tyberiam dem. Nullus typi sui melior interpres est illus ille qui prophetas inspiravit et veritatis future in seruus suis qui per quod daz lineas predixit: quod ad iudeos regnum dei filii nescientes dixit: Viri nimis surgeant. i.e. c. g. t. c. q. p. e. in p[re]ce. Et ecce plus quam Iona. Sodenat carnalis iudeus credente mundo: et nimis agente p[re]niam incredul[us] perit. Ca. I Dat. 12. d

A Et fetim est. Ad ea qui in mente prophetarum sp[iritu] suoluerebant: qui nuntiavit sibi ostium. s. et. Et factum est. More prophetarum multa in spiritu videtur: ut que ostendit iudeus recipiat: quemque qui pulchram dominum fecerit ho[rum] sibi futurum: qui per superbiam aberrauit ad p[re]niam reuocat. Jonas qui interpretat columbam: mittit ad nimis quod speciosa dicitur. Sic Christus spiritus plenus ad mundum qui ex artificio creatoris summa lingua: cosmico. i. ornatus et pulcher dicitur. Avidit deus cuncta que fecerat et erat valde bona. Quemque ostendit Israel: totum mundum exaudit: ut deposita superbia qui corruit: per de scendit de dei filii: habens in celo ascendet. Cum Jonas sum interpretatione ipsius: Christus figuratur p[ro]ferat: non est necesse ut totum ordinem historie sum allegoriam ad Christum nitanatur referre: sed ea tantum quod sine circulo interpretationis sane potest intelligi. Cum enim sicut ait Apollonius in primis parentibus sacramentum Christi et ecclesie p[re]missum sit: non oportet quod de his parentibus potest referri.

B Gen. 4. b Quia ascendit manus eius. Simile in Genesio: clamor sodome et gomore multiplicatus est. At ad Cain. Vox sanguinis fratris tuus. c. a. m. d. t. Et surrexit. Miserat prophetam revelatam spiritu per penitentiam gentium ruina sit iudeorum: et ideo amator patricio nam tam iudeus relinquit in qua solimodo deus notum putat. coram me. Et surrexit Ionas ut futurum et in hoc imitatus est Cain. a summa loci. Geret in Tharsis a facie domini. Et descendit a spiritu iudeus in quod usq[ue] hodie monstratur saga in quibus Andromeda ligata p[ro]sci auxilio liberata. dit Ioppae: et inuenit nauem eunam a mercede subuocatio[n]is. Et fugit in sollicitate querens latebras. Te in Tharsis. Et dedit naulim eius: et descendit in eam: ut iret cum eis in

C Gen. 1. d Josephus antiquitatis iudaice li. 1. Ps. 47. Iosephus in Tharsis legitur locus est in India. Hebrei vero putant mare generaliter Tharsis vocari. Unde in spiritu vehementi conteres naues Tharsis. i. maris. Quod magis conuenit fugitiuo et timido ut non certum locum fugere eligeret: sed sufficeret ei quod cum eum mare deferret. Ut sumus quod Tharsis contemplatio dividitur gaudijs: propheta ad gaudijs quietis ire festinat: magis volens se totum tradere theorie et perfrui pulchritudine et varietate scientie quod significatur per Ioppae quod speciosa dicitur. Occasionem salutis gentium perire populum: d[icitur] quo Christus sum carnem erat nasciturus. Mystice Christus assumptus carne quodammodo fugiens patriam: id est celestia venit in Tharsis: id est mare huius seculi in quo clamabat: Pater si fieri potest transire a me calix iste: ne damnato iudeorum populo multitudine gentium creditur. Et tantum dilexit populum illud pro dilectione patrum et promissione ad abraaz ut in cruce dicaretur. Luke. 23. e Pater ignoscere illis quia nesciunt quid faciunt. Hac enim dilectione in extremo litore quod pulcherrimum dicebat eo quod in iudea erat: non vult tollere panem filiorum et dare canibus. Sed quia venerat ad oves israel: dat vectoribus precium ut qui pri

Jone La. I

Nico. de lyra

g[eneris] missio pp[ro]phe ad predictum nuntiatur. ibi: Ad gentium preconis mitit[ur]. Secundo fugit pp[ro]phe iniunctu officiu exeq[ue] cōtēnens. ibi: Missus ostendit tecum. Tertio sequit[ur] ad exequēdū cōp[ro]lito. ibi: Prop[ter] quod periclitat nauis tecum. Quartu sibi[us] iniunctu exeq[ue] cutio. ibi: Beate p[ro]p[ter]a p[re]dicavit. Quidam onus exeq[ue] affectus siue affectio. ibi: Et p[ro]ristas tecum. Ergo tunc fuit. R[ati]o: antecedens potest per nuntiū. i. p[ro] exeq[ue]atione indeo quam intellectu cōseq[ue]ntia ex gentium questione. Inuidit[ur] qui in viduis fuit. R[ati]o: antecedens potest per nuntiū. i. sustinet doloris passionem: qui ad inuidiam solet ostendit. Sephoris oppidu[m] fuit unde fuit oriunda Anna mater beate virginis. Tyberias ciuitas fuit in iudea in honore Tyberii celari cōdita. Finis qualisunque expositionis istius prologi.

Incipit argumentum.

T Jonas columba pulcherrima: naufragio suo passionem domini presiguerans: mundum ad penitentiam reuocat: et sub nomine niniue salutem gentibus denunciat.

Explicit argumentum.

Incipit Jonas propheta.

T factum est. **L**a. I verbum domini ad Iohannem regem sp[iritu] in spe cōtēnens domini pulchram domini fecit de ho[rum] sibi futurum: qui per superbiam aberrauit ad p[re]niam reuocat.

b de civitate niniue gradem: et predica in ea: qui ascendit malitia eius: a spiritu iudei dei virare posset in alieno loco si iudeus relinquit in qua solimodo deus notum putat. **d** coram me. Et surrexit Ionas ut futurum et in hoc imitatus est Cain. a summa loci. Geret in Tharsis a facie domini. Et descendit a spiritu iudei in quod usq[ue] hodie monstratur saga in quibus Andromeda ligata p[ro]sci auxilio liberata. dit Ioppae: et inuenit nauem eunam a mercede subuocatio[n]is. Et fugit in sollicitate querens latebras.

t te in Tharsis. Et dedit naulim eius: et descendit in eam: ut iret cum eis in

ti am Iona. **C**a. I factum est. H[ab]it[ur] p[ro]p[ter]a Iona pp[ro]p[ter]a et dividit in duas partes: quod primo ostendit ei inobedientia: et secundum penitentia. seq[ue]ntia. **E** prima in tres: quod primo describit Iona rebellio. secundo rebellat de p[ro]p[ter]a ibi: **c** His autem tertio cōp[ro]lito punitio. ibi: Et dixit. Circa primū dicitur: Et factum est verbum domini ad Iona qui prophetavit tibi hierophabo regis israel: ut ibi. Reg. xiii. b. **f**ilius amathi, dicitur aliqui quod nomine p[ro]p[ter]i est p[ro]p[ter] ip[s]i: si non vi patet veritas: qui sum omnes doctores hebreos et latini: iste Iona fuit filius multe ris vidue quem suscitauit Elias. iij. Reg. xvij. Illa autem non fuit de populo israel: sed genitilis: ut p[ro]p[ter]a salvatoris: Luke. iij. Multe vidue erant in diebus Hierie in israel: et ad nullam illam missus est Hierias. t[em]p[or]e regis eius et mariti fuerat gentilis. Calib[us] autem tunc non dabat sp[iritu] prophetie: et non poteret hoc dicere si fuit p[ro]p[ter] Iona: sed reguli doctor hebreo et catholicus. s. q[ui] in principio aliquis p[ro]p[ter]a exprimit nomine patris: intelligi fuisse prophetam sicut et filium: et lo[qu]e dicendum quod amathi est non appellativum: et sonat veritate in latino. refutato est filio dicitur videtur dixit ipsa Hieria: Nisi in isto cognoui quoniam dei es tu: et verbū domini in ore tuo verum est: et ob hoc puer suscitatur ex tunc vocatur est filius amathi. i. veritatis. Et id est dicitur Hiero. in p[ro]logo: sic aliquis de filiis mortis: quod fecit aliquid dignum morte. iij. Reg. xij. c. **S**urge et vade in eam: quod erat civitas longe posita. **d** Et predica in ea. et subuersionem. **e** Quia ales malum. et coram me. i. malitia in ea habitu[m] meruit et subuertat. **f** Et surrexit Iona ut fu[er]it in Tharsis: civitas est citius de quod Paulus fuit oriundus: Act. xxij. **g** Et descendit in Ioppe. postmodum in India super mare mediterraneum. **h** Et dedit naulim eius. i. secundum Iona p[ro]p[ter] sua deportatio[n]is. **i** hic occurrit duo dubia. Primum quare volebat fugere. Ad cuius intellectu sciendū est duplex est p[ro]phetia. **j** secundū spectat ad p[ro]positum. Una quod dicitur p[ro]p[ter]a p[ro]destinatio[n]is: scilicet aliquid renelat futura eo modo quod est in divina p[ro]dictione: et illud est implicitum. **k** hoc modo reuelauit d[omi]n[u]s samueli detectiones Saulis. i. Reg. xv. p[ro]pter quod dicitur Samuel: Porro triplaborum in israel non parceret et penitudine non feceret: neque ei deo est ut agat penitentiam: Alia est p[ro]p[ter]a cōmuni[n]atio[n]is: scilicet aliquid renelat futura p[ro]p[ter] est in causis secundis sum eam dispositio[n]em: et sum in Tharsis de mādaro dei dicitur Ezechiel. iiiij. Reg. xij. **l** Precepit domini tue: morieris enim et non vivas. talis enim erat infirmitas: et sum natura non poterat enadere mortem: et non sp[iritu] ipse: p[ro]dinauerat enim deus eum sanare miraculose. p[ro]p[ter] eius p[ro]ces et lachrymas. Itē sciendū est sp[iritu] dinim p[ro]p[ter] put vult ranget corda p[ro]phetarum: scilicet p[ro]fecte vel p[ro]fectorum: sic Aliae sunt reuelata mors Ezechie futura sum cursum nature. iij. dicitur: Morieris et non vivies. postea vero est sanatio miraculosa. sicut ibidem subdit: Reuertere dicitur Ezechiel. **m** Audiri orationes tuas et vidi lacrymā: et ecce sanavi te. **n** Propheta autem ista est subuersione niniue fuit tunc cōmuni[n]atio[n]is: quod tunc non fuit ipse p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] niniue

Slo. ordi.

Gqui pirmā populū suū venerat saluare: saluer accusas maris et inter tēpestates: id est suā passionem et crucis conuicia: submersus ī in ferno: saluer eos quos quasi in nauī dormīēdo negligebat. Per fugam, ppheste potest significari hūanū genū qm̄ cōtēnēs p̄ce p̄ta dei ab ei facie recessit ī mūdo se tradi dūt: et postea se uiente cōtra se mūdi naufragio cōpellis reūti ad eum quē fugiebat: et que sibi salutaria p̄tauerat vertunē ī p̄nicē nec solū nō prodest auxiliū hoīz his qb̄ p̄b̄c̄: led etiā p̄b̄entes pariter contenterunt: sicut legim̄ egyptū vastatā ab as syrīs: qz contra volūtātē dei p̄bebat auxiliū israelitū.

a Et clamauerunt, nesciētes veritātē: nō ignorant dei p̄uiden tiām: et sub errore reli gionis scīunt esse alii quid venerandū iſr̄ contra nec bonis nec malis intelligit dei: et christo plangēte populuū siccōs h̄z ocelos. b Et dormit, alijs turbat, pp̄ha securis et trāquillū describit ut in interiorib̄ nauīs placido somno p̄fruat. Cet pōt dīci q̄ p̄sci fugēt p̄c̄t̄ alijs ignorantib̄ cāz tēpe statis: ip̄e fl̄ct̄ p̄tra se intumescētes vide re nō audet: et dormit nō ex securitate h̄z ex tristitia: sicut Apostoli in passione domini.

Trauis somnus, pp̄heste significat bo minem torpētem, so poze erroris: cui non sufficit fugere a facie dñi: h̄z insiḡ quadā recordia obuit ignorat dei irā et securus dormit: et p̄fundū somnum rauca nare sonat. **T**ropolo. Multi sūt qui cū ionā nauigantes et babētes, pp̄rios deos ad cōrēplationē gaudij ire festinat. Sed post h̄z ionas sorte fuerit deprehēnsus: et more illius mundi sedata tempestas: et mari tranquilitas redditā: tunis vnius adorabitur deus: et imolabunt spirituales victimē: quas iuxta litteram in medijs fluctibus nō habebant.

c Et dixit vir ad. Sepe expt̄ naturā ventorum et tēpestatū nō videt ex solit̄ causis fluctibus cōsturgere. D si eff̄z sorte nō quererēt auctōrē naufragij: nec p̄ rē incertā certū periculū vitare cuperēt. Q̄ mattibias sorte eligitur: et hic fugitiūs sorte deprehēdit: nō agitur virtute sortiū sed voluntate dei: q̄ sortes regebat incertas. Non ergo hoc exemplo debemus credere vel vti sortibus: qz privilegia singulorum non possunt legē facere communem. Colitatē dei pharao et nabuchodono se et iudicio somniōrum futura cognoscit: nō tamen ideo vbiq̄ somnijs est credendum.

d Indica nobis. Sub mira breuitate interrogat q̄sona: regio: ciuitas et ex his cā per culi cognō.

Ione La. I Nico. de lira

nūtarū: verū tamē hoc nō fuit reuelatiōne a p̄ncipio: sed solū qd̄ dñsciat̄ et nūtū subuersiōne. **J**onas vero cōsiderās diuine misericōde magnitudinez: et ex altera pte p̄lecturas q̄ nūtū peniterēt ad ei⁹ denūciatiōne: timuit ne pp̄bia sua nō ip̄leret: et sic falliū pp̄ba dicere: ppter qd̄ voluit mādatū dñi declare, et hoc est qd̄ dicit. **I**. ca. iiii. ppter hoc p̄occupauit fugerē in tharsis. sc̄to enī q̄ tu de clementis et misericōris es ic. **S**ed p̄tra hoc posset dici q̄ ionas poterat nūciare destructionē nūtū ue cōditionaliter. s. si nō peniterēt: et sic nō posset vocari falliū pp̄ba: pp̄e qd̄ hec rō fugeridet nulla. **A**d qd̄ dicendū q̄ ionas pp̄beta sciebat q̄ platio dñi p̄phetici magis sequit̄ formā diuine volūtatis q̄ huma nē: sicut p̄tz **A**lu. xxiiij. de balaā: q̄ volebat maledicere pp̄lo israel: et ecōtrārō bñdicebat. **J**onas aut̄ sciebat circa h̄z diuina voluntatē. s. q̄ subuersio nūtū nūtū retur absolute: et ideo iterponere p̄ditionē nō erat p̄testatis sue. **S**econdū dubiū est qd̄ voluit fugere a facie dñi: q̄ sciebat vbiq̄ p̄sentē. **A**d qd̄ dicendū q̄ licet sc̄ret dei esse p̄sentē vbiq̄ p̄ essentiā et potentia: sciebat enī cū hoc ip̄m esse specialē in aliq̄ loco et non in alio ad aliquē effectū determinatū. sicut dñtū ad missiōne sp̄us in signo visibili fuit ī domo in qua erāt dīscipuli q̄gregati: sicut qd̄ dī **A**cc. iiij. Et repleuit totā domū vbi erat sedētes et nō alia loca. **T**pa xo ione pp̄be sp̄us, pp̄heste nō dabat in terra gentilium s̄ tñ iudeorum nec valet p̄tra hoc q̄ **E**zech. et **D**aniel pp̄herauit in chaldaica captiuitate: q̄ h̄z fuit lōge post ione tēpora: et ideo estimauit q̄ si eff̄z extra terrā isrl̄ nō fieret sibi mādatū diuini de pp̄hetica nūciatiōne. sicut dī. **J** Reg. x. de **S**aul: q̄ existēt cū pp̄hetis pp̄hetabat: et non alibi licet hoc dī possit vbiq̄ facere. **I**deo ionas voluit extra terrā israel fugere: hoc etiā a deo p̄missus est fieri: ut fugiens naufragij pateret et a pisce deglutīret: in quo tridū sepulture xp̄li p̄figuraret: sicut qd̄ dī **M**at. xiij. Sicut fuit ionas in vētre ceti trib⁹ dieb⁹ et tribus noctib⁹: sic erit fili⁹ homis in corde terre.

a **O**vis aut̄. **H**ic p̄t̄ describit rebellat̄ dephēsio. s. p̄tēstātē a deo missā in mare p̄ quā coact⁹ fuit suā inobedientiā p̄fiteri. et patet līsa. b **E**t clamauerūt viri ad deū suū. i. q̄libet eoz ad deū quē colebat. dīc eī **R**a. **S**a. q̄ ibi erāt homines de variis gentib⁹ et diversorū rituī. c **E**t ionas desēc. ad int̄. nauis. horres videre maris tēpestatē: et maxile q̄scinūt eā pp̄le ex / t. q. 4. 5. ortā. d **E**t dormiebat sopore graui. absort⁹ p̄ tri his ira. **S**ticia euēt: sicut Ap̄st̄ in passiōe xp̄i: **L**uc. xxiiij. e **E**t sicut et nā dixit vir ad colle. sui. i. viri existentes in nauī h̄z inf̄ se vicia. io. 26. q. **S**a. q̄ videbāt alias nauis ab eis distatē p̄spere nauigare: ita q̄ tēpestas erat solū circa nauē illam. et h̄z videt ex eo qd̄ dī. j. **E**t remigabāt viri ut reueterent ad aridā et nō valebāt: q̄ mare ibat et intumescebat super eos. ex quo videb̄t q̄ fluct̄ maris cōueniebant ad eos ad quācūq̄ p̄t̄ se verterēt: et ex hoc p̄cepērūt q̄ illa tēpestas erat exorta pp̄ maleficū alicui⁹ existēt in nau.

u. et ideo miserūt sortes ad inueniēndū ip̄m. Qualiter aut̄ licitū sc̄riūt sortib⁹ et qualiter nō: dictū fuit diffuse: **A**lu. xxiiij. Nō tñ hic aliqd̄ breuit̄ repeti. **C**irca qd̄ sc̄iedū q̄ duplex est sortis: quedā diuisoria: vt q̄si ad aliquid diuide dū mittūt sortes: ut p̄ hoc determinet̄ q̄s quā p̄tē accipiat comitēdo totū euētū fortune: et hoc nullū est p̄c̄m. **A**ltia consultoria: quā p̄ sortes consulit̄ quid sit agendum vel dimittendū: et sic si expectet̄ ostensio p̄ sortes a demone illicituz est. similiter si a corpore celesti cuius effectus ad hoc se non extendit: et ideo nō caret occulto pacto demonum. **S**i aut̄ expectetur a deo et sanctis angelis nullum est peccatum nisi in casu: vt cum hoc sit sine necessitate: quia tunc ad dei tentationem pertinet: vel si in necessitate debita dei reuerten̄ia omittatur propter quod premissa oratione Apostoli miserūt sortes in electiōe **D**athie's vel si electiones ecclesiastice que instinctū spiritus sancti debet fieri: fortune sortium committantur. **R**ationes et auctoritates omittit̄: quia posite sūt loco suū pradicto. **I**stos tamen non oportet hic excusare de peccato: quia sicut dictum est erant ibi diversi homines diversos deos colētes: et ideo viderit q̄ miserūt sortes sicut morem gentilium qui vtūntur supersticiozis. **D**eus tamen qui elicit bona de malis sic sortes temperant: q̄ ionas deprehēnsus fuit: et confiterit p̄e catum suū compulsus fuit: sicut q̄ dicitur Proverb. xvi. Sortes mītuntur ī sinū: sed a domino temperantur. ideo sequitur: g **E**t dixerūt ad cum: in dica nobis cuius causa malum istud sit nobis. et fecerunt ibi quattuor questiones. dicentes: h **Q**uod est opus tuum. quia ex opere malo homo ē puniendus. i **Q**ue terra tua. quia propter maliciam terre aliquis aliquādo punitur. k **E**t quo vadis. quia aliquis puniendus est qui vadit ad locum malum seu prohibitum. **E**t ad istam questionē respōdit se fugere in tharsis ut declinaret domini p̄ceptum: vt habetur. j. **C**ognoverunt enim viri q̄ bb 2 a facie dñi

Glo.ordi.

Cultus cognoscatur. a **Hebreus** ego sum. b dixit Iudeus sum: quod non me ipso posuit propterea scissura, c. tribuimus a duabus: s hebreus quod nomine generale erat tamen duabus: b. c. tribubus. cū indicasset se dñm tamen miserere: indicauit se etiam a facie ipsius dñi fugisse et ei pcepta non fecisse. iō timet viri quod intelligit scribit: t scilicet gemitus viri et magnus esse qui fugit: sed maior est eum quod querit si audient tradere celare non potest.

Consisteat creator maris et aride: cur aridam relinquens arbitrat se conditoris maris in mare se posse vitare. b Et dixerunt ad eum: icrepidus: quod si times deum quem tam potenter predicas: quod putas te cum posse euadere. Al interrogates dicunt (volentes nosca causam) fuge: cur relata propria terra in mari salutem querat? c Quid faciemus tibi. Rogat ut ipse sit remedium qui fuit auctor peccati: quod expostisti causam morbi indica et sanitatis. Ex timore maris intelligimus iram dei contra nos quod fugitum suscepimus. Sed occidemus te ut hanc iram mitigemus. Cū vero cultor dei sis: tuum est ipse rares: quod opus sit facto nostre est manus adhibere: ut sic aula ira dei cesseret mare. d Et dixit ad eos: Fugitiur deprehensis non negat: s confessus culpabiliter assumit penam malorum ex suo peccato solus perire quam alii secum peccant et pereant. Instruit etiam per salutem et conversionem nauarum magnam ninius multitudinem simili confessione posse salvare. Allego. b. v. vi. hi fluit ad ephesum et ad ecclasię plenitatem referuntur vel ad apostolos suscitate: quod eum in passione deserentes: i. fluctibus turbantur. dicit ergo p̄ps: quod videt me mundus vobis ad contemplationem gaudium nauigare: et ubi ego sum tuos sis: idcirco fermentum et me cupit denudare ut vos paratis occidat nec intelligit: quod velut etiam in hamo capit ut mea morte morias.

Domine tollite me et mittite me in mare: te peccatas que propter me contra vos senti: memoremur sedabimur: non est vestrum morum arripare: sed illata ab alio libens sciperemus nisi ubi charitas periclitat. e Et remigaverunt. Prolata contra sententia: tamen in culto dei non audet manu mittere: ideo laborat ad terram reuertitur: malentes perire quam sanguinem fundere. Nemigaut quod putat absque sacramento illius quam passurus erat posse nauem de periculo liberari: cum ione submersa sit nauis relevatio. f Et clamauerunt. Cotestant deum quod facturi sunt non imputent eis ad culpam. Quasi dicunt: non lumen interficeretur tuum prophetas: s ipse confessus est ira tua: et tempestas tua eum arguit: voluntas tua manib⁹ nostris expletur. Simile quid facit et dicit pilatus: qui lauans manus ait: Nudus ego sum a sanguine iusti huius. Molitur gentes perire christum innocentem testantur et iudei dicunt: Vaginis ei supra nos et supra filios nostros. Quid enim suscepimus quod mares senti: quod forte deprehendit: quod ipse indicat quod de se fieri debeat opus est tue voluntatis. Andesulator in psalmo: Ut facerem voluntatem tuam de me volui. Ante passionem christi errores et diversa dogmata quasi contraria fluctus turbabant nauiculam ecclesie et totum humanum genus: sed post passionem est tranquillitas fidei: pax orbis: conuersio ad deum: omnia secura. Post precipitationem ione mare stat a feruore. g Et timuerunt viri timore magno dñm. Ante passionem timentes clamabant ad deos suos: post passionem timentem deum venerando et colendo: et immolat hostias quas iuxta litteram in fluctibus non habebant: s sacrificium spiritus contribulati: et vota se ampliò a deo non recessuros: cernentes ex fuga tempestas. h. Et prepara-

Hat. 27. d. Ibidem. Ps. 39. **P**receptum de se fieri debeat opus est tue voluntatis. Andesulator in psalmo: Ut facerem voluntatem tuam de me volui. Ante passionem christi errores et diversa dogmata quasi contraria fluctus turbabant nauiculam ecclesie et totum humanum genus: sed post passionem est tranquillitas fidei: pax orbis: conuersio ad deum: omnia secura. Post precipitationem ione mare stat a feruore. g Et timuerunt viri timore magno dñm. Ante passionem timentes clamabant ad deos suos: post passionem timentem deum venerando et colendo: et immolat hostias quas iuxta litteram in fluctibus non habebant: s sacrificium spiritus contribulati: et vota se ampliò a deo non recessuros: cernentes ex fuga tempestas. h. Et prepara-

Jone La. I

A facie domini fugeret quia indicauerat eis: licet hic taceat. a Tel ex quo populo. quod aliquis filius puniri pro malo pareatur. b Et dixit ad eos. Hebreus ego sum: hoc enim nomine est commune omnibus descendentiis a iacob patriarcha. c Et timuerunt viri: propter offensam dei ione quod confundebatur dominum maris et terre. d Et dixerunt. Dic sequenter ponis nomine deprehensi puniri: de qua primo queritur. Quid debet tibi responde? e Tollite me et mittite in mare. magis enim voluit sol meus: quod cum eo alii morerentur occasione suis volens etiam quod morte sua placare offensam dei. f Et remigabant viri: et tantes si possent euadere sine ei morire. g Et clamauerunt ad dominum. ne inquit: Remigabitur eis mors ione. h Quia tu domine sicut voluisti fecisti: experientia enim tempestatis iam cognoscere potestate dei quod ione colebat.

i Et stetit mare a feruore suo: ex quo manifeste apparuit ipsius ione tristes: mandatus dñs declinando. k Et timuerunt viri tecum: ex signis vissis fuerunt conuersi ad colendum regnum dei: quod hunc super eum creaturam dominum: et hoc bonus eleictus deus de malo ione. dicit enim Augustinus: in enchiridion quod deus adeo est omnipotens et bonus quod non sine eterna misericordia: nisi ex eis maiora bona elicere. **Moraliter.** c. I et II. at Et factum est verbum domini tecum: Per ionam quem dominus misit ad predicandum contra nimium significatur euangelij predicatorum et nomen consonat: quia ionas interpretatur columba: predicator autem debet esse simplicitatem columbinam et caritatem amaritudinis selle. b. Et filium amath: id est veritatem. Sicut filius dicitur qui eius instinctus sequitur: Ro. viii. Qui spiritus dei agnus filii dei sicut. Ita filius veritatis debet esse predicator ipse simpliciter sequitur: d. Et ade in ninius: que interpretatur spacio. ideo significat mundi vanitatem que diffusa est per orbem. Unde cuius religioso predicatorum contra vanitates mundi quidam mordaciter dixit: Frater compatimini mundo: nam emendabit se. Et cum frater assisteret oppositum ille subiuxit: immo quia religionem intravit: et sic frater confititus obmutuit. f. Et surreptionis ut fugeret in tharsis: nam predicatorum humana fragilitate declinat predicationi labore: et ut eviteret magnatorum malitiam: g. Et descendit ioppa: que interpretatur pulchra: nam liberetur declinat ad locum ubi sibi pulchra facies ostenditur et bonum coniunctum preparatur. h. Et inuenit nauem suam in tempestate in tharsis: que interpretatur expiratio gaudi: et ideo per hanc nauem intelligentur p̄sonae que predicatorum inducunt ut trahant ad electabilitatem. Et inuenit nauem suam in aliquibus illiscitis. at Dominus autem ventum magnum tecum: contradictionis spiritu quoniam talis predicator percepit defectum suum: et sic peccatum suum vere recognoscens mittit in mare: id est in amaritudinem penitentie: et pescis suscepit eum ne submergatur: id est christus per pescem significatus: in cuius ore staterem fuentem Petrus: Mat. xvii. suscepit penitentem ne desperans absorberetur. b. Et erat ione in ventre pescis tribus diebus: per quos significantur amara contritio: integra confessio et debita satisfactio. c. Et orauit ione tecum: quod vere penitentes debent orare feruenter: p̄ petum remissionem: et p̄ diuinę gratioperationem: et si fuerit oratio p̄seuerans exaudiet: ideo subdit:

d. b. Et dedit nauem eis: supportando eos in aliquibus illiscitis. at Dominus autem ventum magnum tecum: contradictionis spiritu quoniam talis predicator percepit defectum suum: et sic peccatum suum vere recognoscens mittit in mare: id est in amaritudinem penitentie: et pescis suscepit eum ne submergatur: id est christus per pescem significatus: in cuius ore staterem fuentem Petrus: Mat. xvii. suscepit penitentem ne desperans absorberetur. b. Et erat ione in ventre pescis tribus diebus: per quos significantur amara contritio: integra confessio et debita satisfactio. c. Et orauit ione tecum: quod vere penitentes debent orare feruenter: p̄ petum remissionem: et p̄ diuinę gratioperationem: et si fuerit oratio p̄seuerans exaudiet: ideo subdit:

Glo.ordi.

Ione La.

II

Nico.de lyra

Et preparauit. Uel ab initio cū p̄deret: vel iuxta na
uem fecit venire ut p̄cipitē susciperet: t̄ p̄ morte habitaculū p̄/
beret: vñ qui in nauē iratū senserat deū in mortē sentiret. p̄piti
um. b Et erat ionas. Sicut ionas p̄ hoc q̄ fuit tribus diebus t̄ tri
bus noctibus in v̄tre ceti indicat passionē s̄ic t̄ oratio eī typ̄ ē ora/
tionis christi. Qut credit tres pueros ita de
dī.3.e incendio liberatos: vt nec vestimenta eoz.
ardor ignis attigeret: nō debet dubitare de sa
lute ione in ventre ceti. Dicunt quidā in pa
rascene qñ sole fugiente a septe horavsq̄ ad ho
ram nonā nox successit dicit: duas noctes t̄ di
es ibi cōputandas vsq; ad mane sabbati: t̄ ap
posito sabbato cū nocte sequenti, tres dies et
noctes cōputari. alij intelligūt sinecdochicos
id est a parte totum. c Clamauit de tribu.
Dum viderē immānē beluā ritus apertos re
cordatus sum deī: t̄ clamauit: Ali in aq̄s cedē
tribus clamore locū inueniente: vñ solo cordis
affectu. Etuz ad ionā patet q̄ clausus vte
ro in medio marū fuerit: saluator vero in car
ne apparenſ habitationē huīus terre tēpeſta
tibus plene exp̄tus est: q̄ ad cōparationē cele
bris habitationis mare t̄ tēpeſtas dī. An: Inſi
rus sū in limo, p̄fū, t̄ nō ē ſa, t̄ itex: Veni ī al
titudinē maris t̄ tē.de.me. Iuxta anagogē
in corde maris: iū medijs tēpeſtab̄ fe cē cō
memorat: t̄ tñ inf̄ amaras aquas tētab̄ iuxta
ompia abſeq̄ peccator: nō ſenſit amaritudinem
aquař: ſed cīcūdat: t̄ refocillatus eſt dulce
dine fluminis qui letificat ciuitatem dei. In
perſona ionē patet hec omnia ad litterā facia.
In christo omnis tentatio ſine peccato q̄ dei
voluntate contigit: nou opprimē ſed trāſiēs
fuit: quia in eo vires amilis: vt qui in ea peri
clitari ſolebant: per iſtū vincentē liberantē.
d Abiectus ſum. Qui formā ſerui accepē
fragilitē hominis imitatus: anteq̄ clamās
exaudirer. dixi: qui in te lumine lumen eram:
homo factus abiectus ſum: vt per hoc huma
num genus ad te reducam. e Aldebo tem
plum. hoc iōne cōuenit: vel optant vel conſi
denti qui, p̄pheticō ſpiritu hoc futurū cōtem
plabat. christo autē ſuēnit iuxta qđ legitur:
f Pater clarifica me apud te claritate quā ba
bui anteq̄ mūdi fieret. ſicut templū patris ē
filius: ita t̄ tēplū filii eſt pater. de quo ip̄e dī:
rit: Ego de patre exiū t̄ veni in mundum.
g Abyssus valla. Abyssus hic accipiuñt cō
trarie fortitudines: vel tornētis dedite pote
states ad quas in euāgelio rogāt demōes ne
cogant̄ ire vt torqueant̄. g Pelaḡ opuit.
Hiftoria patet q̄ ionas veneſit vſq; ad p̄fun
da terraz quibus quasivectibus et columnis
dei voluntate terre globus ſuſtant̄. Alle
gorice: in christo homine principale t̄ quasi ca
put fuit anima que dēſcendit ad inferiora loca
vbi anime hominū ſub diaboli potestate tene
bantur. Iti ſunt vectes qui p̄bident animas
ad inferis exire: hos vectes frangit domin⁹: t̄
eos qui clauſt tenebant̄ liberat. h Cū an
gustiareſ. Hec christo cōueniūt dū dicit: T̄ri
ſtis eſt anima mea vſq; ad mortē. Et itex: Pa
ter in manus tuas commendo ſpūm meū.
i At veniat ad te oratio mea. Id circo in tri
bulatione dei memor fui vt de extremo maris
oratio ad celos ſcandat: t̄ vēiat ad tēplū ſcīm
tuū in q̄ eterna beatitudine frueris: perit autē
q̄ ſi p̄tifer vt oratio ſua aſcedat ad deūz vt in
corpoſ ſuo p̄ples liberet. k Qui custodiūt
unt. Cū oia ſint vanitas oēs ex necessitate fa
ciunt vanitatem: ſed non omnes custodiunt
quasi theſaurum nec diliqunt quod faciunt:
nō ergo toto hūano generi misericordiā denegat. Deus natura mi
ſericors parat̄ eſt vt ſaluet p̄ clementiā q̄ ſaluarē nō p̄t p̄ iuſtiā: ſ
nos misericordiā ſe offerentē vitio nō relinquit̄. Et nota q̄ prophetā
in ventre ceti ſui p̄iculi oblit̄: de natura rerum generali ſententia phi
losophatur. Judei dum ſeruant traditiones hominū mādata dei q̄
ſem̄ miſerit̄ eoꝝ fuerat derelinquunt.

dī Et exaudiuit me, pp̄ter qđ post orationeſ ſequit̄
dī Et dixit dūs p̄ſci. i. christo homini. + Et euo
mult ionam in aridam. peccatorē reducens ad ſalutē.
In ca. j. Ione vbi dicit in poſtil. Et tū oportet h̄ di
cere ſi ſuit pater Ione.

Additio. Et dictum

remie. j. ca. in additione t̄ ali
is additionibus nō eſt regula
apud hebreos: q̄ qñ exprim̄t
in principio alicui p̄phete no
men patrii intelligit p̄t fuiſ
ſe. p̄phete ſicut ſilus: ſed eſt
dictu r̄n̄r abbi: qđ nō h̄z ali
quā p̄babilitatē: nec auctoritatis
fundamentū. vñ nō ē ne
ceſſe dicere q̄ amathi ē nomē
appellatiū. Ca. II

E Et preparauit domin⁹ p̄ſciem grandem. Nic
consequenter ostenditur ipſi⁹
tone penitentia: et hoc ex duo
bus. primo ex eius oratione. ſe
condo ex mandati diuini. p̄
ſecutiō. ca. ſequenti. Prima ī
tres: q̄ primo ponit oratiō lo
cus. ſecondo orationis modus. + Po. ii. 9.
Et orauit. tertio exi⁹. ibi:

Et dixit. Circa primum dici
tur: Et preparauit domin⁹ p̄ſ
ciem grandem: quia ei obedit
omnis creatura ad nutum.

b Et erat ionas in ventre pi
ſciſ tribus diebus et trib⁹ no
ctibus: nec eſt mirum ſi tā diu
ibi vixit: quia hoc fuit diuina
virtute: qui potest vbi vult
quomodo vult ſalutare.

c Et orauit ionas ad domi
nū de vtero p̄ſciſ t̄ dixit. Nic
consequenter describitur ora
tionis modus. cum ſubditur:
Clamauit ad dominum de tri
bulatione mea. erat quidē val
de horridum ſic deglutiſi: t̄ in
ventre p̄ſciſ detinerti.

d Et exaudiuit me. ionas em
adhuc existens in ventre p̄ſciſ
cognouit diuinitus ſe exitu⁹.
e Et ventre inferi clamauit
exaudiui vocem meā: id eſt de
ventre p̄ſciſ qui dicitur infe
rus metaphorice: quia valde
horridum erat ibi eſſe.

f Proiecisti me in profūduſ
in corde maris. quia p̄ſciſ tā
magni habitant in profundo
maris: non enim poſſunt nat
a re prope litus. g Omnes
gurgites tui et fluctus tui ſup
me transferunt. transibant em
super p̄ſciem: et per conſequēs
super ionam in eo incluſi. ce
tera patent ex dictis vſq; ibi:
h Ad extrema montium de
ſcendi. ſicut enim dicitur eſt:
tales p̄ſciſ habitant in p̄fun
do maris: quod multiz dicit
a montib⁹ in litore maris exi
ſtentibus.

i Terre vectes conclude
runt me in eternum et ſuble
uabis de cor. tē. id eſt ita ſu conclusus iter litora ma
ris: q̄ in eternum non potero exire niſi tua virtute. id
ſubditur: Et ſubleuabis tē. k Cum angustiareſ
in me anima mea. deſperans omni virtute humana.
l Domini recordatus ſum. a quo ſolo expecto reme
diū. m Qui custodiūt vātates. i eis pſuerātes.
bb 3. Frusta mi.

Ego aut̄

Glo.ordi.

Dar.7.c **a** Ego autem in voce Christus ante passionem quodammodo fuit gerat obedire deo. dū dicit: Nō est bonū dare panem filiorum canibus. **b** itex: Pater si possibile ē trā. a me calix iste. **g** post resurrectionem p̄fidos reliquēs sp̄ote p̄dicat mūdo qd fuerat impatū aī passionē. **b** Quocūq; voui. In passio-

ne nos omnes voulit patri vt nō periret aliq; de his qd sibi erāt dat: p̄ sa-

lute omnū p̄misit: nec faciamus eū mēdācē: mūdi sum v̄t offerat patri.

Et factū est. hōc. **La. III**

tū qd iubetur qd obedit qd nō vult: qd itex veile cogit: qd se-

cundo patris voluntatē exequit xp̄o quenit ex forma servi. **d** Et lur-

Allego. Christus post inferos

p̄prie surgere dicit: t̄ p̄dicare quan-

do Ap̄los mittit ad bapticandū ho-

mīnes in nōle patrī t̄ filiū t̄ sp̄ūscū. hoc est iter triū diez: b̄n sacramētū

humane salutis via vnl̄ del. i. vnius

dei cōfessionē p̄ficit. **Jona. i.** xp̄o in

Ap̄lis p̄dicātē. qdixi: Ego vobiscū

sū v̄sq; ad cōsummationē sc̄li.

e Et niniue erat rē. t̄ ampla erat

niniue vt vix posset circumiri itinere

dierū triū. At ille memori p̄cepti et

sui naufragij iter triū diez festinatio-

ne vnl̄ diei cōplevit. Quidā xō di-

cūt qd in tertia pte ciuitatē t̄m p̄dica-

uerit t̄ statī p̄dicatiōis fmo ad reli-

q; puenit. Nō dixit trib⁹ dieb⁹ et

noctib⁹: v̄l vno die t̄ nocte: s̄ absolu-

te dieb⁹ t̄ die: vt ostenderet in myste-

rio trinitatis t̄ cōfessionē vnl̄ dei ni-

bil esse tenebroſū. **f** Adhuc. xl. di-

es. Adhuc tres dies t̄ niniue subuer-

teret: fīm Lxx. s̄ue p. xl. dies sine p̄

triū idē xp̄s significatis est. p. xl.

s. qd p̄git cū dīcīp̄l s̄uis post resur-

rectionē. xl. dies t̄ ascēdit in celū per

triū. qd tertia die resurrexit. Nō

est. p̄pheta desēdēs de p̄scientia dei

vbi oīa sicut sūt ita p̄manet: s̄ est cō-

minatio ad correctionē. p̄ponens iu-

stam vltōnē fīm p̄sēntia p̄tā niniu-

tarum. **Q**uadragenari⁹ p̄uēt pec-

catorib⁹ ad p̄tentiatā t̄ ieiunū t̄ ora-

tionē: t̄ saccū t̄ lachrymas: t̄ dep̄cā-

di p̄sēntiatā: b̄ numero moyses t̄ he-

lyas t̄ ipē christus ieiunātū: b̄ nu-

mer⁹ nob̄ indicit ad p̄parādūtā aīas

nīas ad esūz corporis xp̄i. **D**ulcher

ordo. Precipit dē. p̄phē: p̄phā pre-

dicat ciuitati: p̄i⁹ viri credūt illis p̄-

dicāt⁹ ieiunū: oīs etas induit sac-

co. Viri non saccū: s̄ ieiunū p̄dicat

tm̄: s̄ illi qb⁹ p̄nia p̄cipit: ieiunū sac-

cū ad dūt: vt lanis vēt⁹ t̄ luctuosus

habit⁹ dē fort⁹ dep̄cen⁹. Qui offe-

derat dē luxū t̄ ambitiōe coī dām-

natiōe placāt⁹ p̄ qd̄ offēderat: pri-

us ieiunū quod deo in occulto offer-

tur. deinde face⁹ qui exterrī homini-

bus exhibet. **H**iero. Niniue. s. Quer-

sa ē niniue qd mala erat t̄ bona edifi-

cata: qd nō erat stātib⁹ mēib⁹ t̄ domi-

bus eiusa est ciuitas in pditis morib⁹: et qd quis nō sit factū

qd illi homīes timuerūt iona. p̄phete futurū: factū est tm̄

qd fuerat deo p̄cipiēt p̄dictū. **g** At puenit verbū. **E**lecī

infirmit̄ t̄ ignobilib⁹ mūdi: tandem ad phos t̄ potētēs qd mū-

dū regere videāt puenit verbū xp̄i: prius p̄etrus p̄sē-

tor intrat: deinde **L**yrian⁹ p̄i⁹ idolatrātāndē credit t̄ fa-

ctus assertor veritatis: post auditū sermonē ionē carthaginē

ses ad penitentia vocat: t̄ christū publice p̄dicat: ecce rex ni-

nīue de solio surgit purpurā saccō: vnguēta luto: mundicias

sordib⁹ cōmūtāt: difficile est potētēs t̄ eloquētēs ī mūdo ad

xp̄i būilitatē suerti. **h** At clamauit. Clamauit dīcēs ī ni-

nīue qd erat p̄stitūtū ex ore regis t̄ p̄ncipū ei⁹. **Vn. Lxx. t̄ p̄-**

dicātū ē

Tone La. III

Nico. de lyra

a Frustra misericordiam suā derelinquit. i. reddūt se idignos dū-

mina misericordia p̄ vanitatib⁹ suis sequēdis: qd nullū sunt mo-

menti. **b** Ego autem in voce laudis immolabo tibi. s. cor meū per-

in magna necessitate existētes solēt emittere vota dñorū: s. le-

cit ionas ī vētre p̄fis existēs. **d** Et

dixit. Hic p̄n̄ ponit ipsius lōne exit⁹. cū

dicit: Et dixit dñs p̄fis: Dei dicere ē su-

mi facere: fecit enī p̄fis ionā euomētē

aridā terrā. hoc enī nō potuissit facere

p̄fis sine dei speciāl opatiōe: qd ppter

sui magnitudinē nō potuissit tām arī-

de natādo appropinquare.

In ea. i. vbi dicitur in postilla: Qui

custodit vanitatis.

Additio. Littera hebraica sic

se habet ī hoc loco: Qui custodiūt vanitatis inuanū mis-

ricordiam suā derelinquit. t̄ est sensus

qd illi qui custodiēbāt vanitatis falso-

rū deoꝝ voulētēs eis ī tribulatiōib⁹ su-

is aliqua opa misericordie facētēs vo-

uentēs misericordiam suā derelinquit: qd

li dñ nō possunt eos iuuare: sed qd voul-

deo vera oportet qd reddat vota sua: eo

qd est adiutor ī tribulatiōib⁹. t̄ id sub-

dit: Ego autem in voce laudis immolabo tibi quecūq; voui reddā t̄c. **La. III**

Et factū est. Ostenā lōne penit-

itia ex eius rōne. hic p̄n̄ idē ostē-

dīs exāmīnatiōis dei. p̄mp̄ta execu-

tōe. t̄ diuīdati in duas p̄fēs: qd p̄m̄ p̄i-

tur b̄ executio. sed t̄one seq̄ns afflīctio.

se. ca. Prima ī tres: qd p̄m̄ ponit p̄-

dicatio lōne. sedō cōsūtūtū niniue. ibi: Et

crediderūt. tertio p̄dēcētū miseratiōis

divine. ibi: Et vidi. Circa p̄m̄ p̄m̄

tīs mādati divini reiteratio. cu. dr. Et fa-

ctū est verbū dñi ī ionā sc̄bo t̄c. secū-

do subdit⁹ hūt̄ mādati executio. cu. di-

cīt. f. Et surrexit ionā t̄ abit⁹ t̄c. sine

dilatōe. g. Et niniue erat cl. ma. t̄c.

dicūt alīq; t̄res dīcētē p̄onebāt circū-

eundo murū ciuitatē: s̄ hoc nō videf

ve: qd fīm sacrā scripturā t̄ historiogrā-

phos babylonia excessit̄ ōēs alias ciui-

tates ī magnitudine: intātū qd p̄bs dū-

cit de ea qd nō erat p̄cie ciuitatē: s̄ regio

clausa mūris: s̄ fīm Piero. circuitus

mūroꝝ hēbat. xxix. leucas tm̄: qd nō fac-

it̄ tres dīcētē cōplētē. s̄ fīm vēd̄ vidēt

dicēdū qd fīm tres dīcētē sūt accipēdē p̄

cedēdō p̄ vīcos ciuitatē: vblq;. s̄ fīm ba-

bebat ionas facere denūdātē: p̄lo sub-

versionē ciuitatēs. h. Et cap̄t ionas

intro. ci. iti. diei vnl̄. dīcēt hāliq; qd io-

nas ita. p̄m̄ p̄equebāt mandatum

dei qd iter triū dīcētē vna die cōplētē: s̄

b̄ nō videf̄ t̄xūl̄i cōfōnare. qd dr. Et ce-

p̄it ionas in. t̄c. s̄ fīm b̄ dīcētē est venī-

magis dīcētē: Perēcurrit ionas ciui-

tate iti. diei vnl̄. t̄ id dīcēdū est qd in p̄

ma. die p̄cētē p̄ vna p̄tē ciuitatē: tm̄.

i. Acla. t̄ dīcēt. s̄. x̄bū dñi nūbil adō-

te. k. Adhuc. xl. die. t̄ niniue subue-

te. s̄ enī mererūt ciuitatē delicta: vt di-

ctum est supra. Et quia erat p̄pheta commītētē: vt dīcētē:

est supra. condītō erat subintelligēda. s̄. s̄ nō agerēt penitētē:

sed nō erat a p̄pheta exprimēda: vt p̄dictū est. l. Et credi-

derunt. hic p̄n̄ ponit querētō p̄pli ad p̄dicatiōē īone. cu. dīcētē:

Et crediderūt viri niniuite ī deūz qd tm̄ colebāt idola.

m. Et predīcētērūt id ī solemnitētē īndixerūt populo.

n. Ieiunium t̄c. vt per carnis afflictionē ī

victū et vestītē placarētē dei irām: et non solum fecerūt hoc po-

pularēs: sed etiam maiōres. Ideo subdītē de rege vt sui exemplo

magis animarebāt alīq;. o. Et abiecit vesti. sūt. sūm. signa regalīa

deponēdo. p. Et indutēs ī sacco. ī signū hūiliatōis magne. r. Et clama-

q. Et sedit ī cinere. ī signū hūiliatōis magne. u. Et clama-

q. Et clamauit. **La. III**

Blo. ordi.

Gdicatus ē in niniue a rege ab omnibus maiorib^z ei^z. a **Q**uis scit. Sub ambiguitate dicit ut dū homines dubij sūt de salute forti agat penitentiā et deum mag^z ad misericordiā puocent.
Et videt de^z. Et tūc niniue t^z q^z die p^zlīs mudi committat de^z vt agant penitentiā. Qui si conuersi fuerint ipsi quo^z sententiā cōvertit t^z pli cōversi o^z mutat. Nō audiuit verba q^z isrl se p^zsolebat p^zmittere: faciem^z omia que cung^z dixerit nobis dñs: h^z opa consegit qui inauult vitā q^z morte p^zcoris. Vide^z mutata o^z liben^z mutat sinaz. Poti^z dicam^z q^z p^zse ueruit in p^zposito suo: a p^zncipio volēs misereri. Nō ei punire volebat nec punitur^z erat q^z cominabatur. **Ca. IIII**

Et afflictus est. Nō cōrīsta^z q^z gētū multitudi saluaf^z: h^z q^z vi det gentē sua perire: t^z se de tāto nume^z rōpharaz electū q^z p^zsalū alio^z rui^z nā p^zpli sui nūciaretia qdāmodo de sa^zlute deperās israelis. **S**ic dñs fluit su^z p^z hierālm t^z noluit panē filio^z mittere canibus. Ap̄li q^z primū p^zdicat israeli. **Ko. 9.3** Paul^z ctiā optat anathema esse p^z fratribus suis. **P**ulchre ionas. i. dolēs trist^z est vsg ad mortē: q^z ne periret po^zpulū iudeo^z h̄tū in se fuit multa p^zpes sus fuit laboriosos pp̄ha p^zgratione t^z naufragi p^zgrauatus. **D** Scio em^z q^z Sciebā te misericordēr hoc eē factu^z rū: noluit nūciare truculentū: sed volui fugere in tharsis. i. vacare p^zteplationi: t^z in mare h^z seculi q^z hētē o^z p^zfrui: dimisi domū mēa egressus de tuo sinu. Si dicerē te ignoscētē t^z misericordēm nullus ageret penitentiā. Si crudel^z iudicē: sciebā hoc nō esse tue nature. In h^z ergo ambiguō malui fugere q^z v^z ipētēs lenitatem decipe: v^z de te p^zacare q^z nō eras. Tolle q^z aiaz mēa. Prophe^zta trist^z vult mori: ne p^zuersa multiudine gentiū israel pereat in eternū. **E**t putasne. Nō ait male tratus es ne videat prebēdere p^ztristatus. nec ait^z bene ira^z es: ne sue sententiē p^ztraret: b^z interrogat ipm iratū vt vel causas ire respondat: vel si ille tacuerit vez dei iudiciū ex eius silentio comprobet. **F** Egressus est Jonas. i. colubā vel dolēs egredit^z de ciuitate quā edifica^z uit cain t^z habitat p^ztra orīctē vnde sol o^zit: t^z ibi ē i tabernaclo suo: labētia q^z tpa expectat p^zteplaz q^z d^z cītati mun^z di enierat. Ante q^z niniue saluare per euāgeliū christi: t^z are t^z cucurbita t^z ve^zrus orēs manifestaret: ionas erat sub vmbraculo: q^z nō dū erat aptaveritas. **G** Et preparauit. In hebreo. cyron legitur p^z cucurbita q^z cito surgit t^z cito arescit: comparatur israeli paruas radices mitentes in terrā: t^z conanti vt i altū sustollatur: sed altitudinem cedrorum deiv^z ablectum non equanti. Cucurbita vel hedera gen^z virgult^z: v^z arbustū lata habentis folia: er densissimā vmbram sustinentis que per terram serpit: et sine amminiculis quibus initas altiora non appetit. Sed hanc preparauit deus vt sine aliquibus sustentaret in altū subito cōsurgens vmbraculū p^zberet p^zphete. In q^z ostēla dei virt^z ē hu^z le hedere: v^z cucurbita cōpaz isrl: q^z qn^zdā vmbra sua p^zterit ionā. i. xp̄m cōūsōz getū p^zstolatē nec p^zuāleticiā tribu^z t^z a facies vmbraculū poti^z q^z dominū. **H** habēs te

Jone Ca. IIII

a **S**ordibus non sensu sed verborum. maut^z t^z dixit in niniue ex ore re^z gis t^z p^zncipū ei^z dices: Homines a^z s^z stulti. b^z homines et iūmera saluabis dñs. **R**ationalē. b^z s^z prudentes. c^z simplices. t^z iūmera et bōues t^z pecora non gustēt quicq^z nec p^zascāt: t^z aquā a^z s^z glugubri habetu merore t^z tristia q^zmetaphorice facius dicitur. Nō bibāt: t^z opian^z s^zaccl ho^zes t^z iūmera t^z clamēt ad dñm in for^z t^z ad dominum. **C**titudine t^z cōvertatur vir a via c^z que ex se. sua mala: t^z ab iniūitate que ē s^z nō tm in cogitatione sed et in opere. a^z in manib^z eoz. **Q**uis scit si cō^z s^z conuersus. **S**ic. uertatur t^z ignoscat de^z: et reueratur a^z s^z quē tā pene cepit effundere. b^z s^z cōuerso. t^z a furōre ire sue t^z nō pēribimus. **E**t videt de^z opera eorū: q^z conuersi sunt de via sua mala: t^z f^z afflictionem. misertus est deus super maliciā quam locutus fuerat vt faceret eis et non fecit. **Ca. IIII**

E **A**fflictus est ionas af^z flictō magna: t^z ira^z est t^z orauit ad dominū a^z s^z dicitur: se iuste voluisse effugere quodāmo^z do inūsticē arguit deū: querelas ergo suas odie crātiōs exordio cēperat q^z enīz ait: Obscurō blādientis affectū legendū est p^z quo in hebreo legitur: anna q^z est incertio blandientis. t^z dixit: Obscurō domine: nunquid non hoc est verbum meūz cū adhuc essē in terra mea? Propter hoc p^zoccupauit vt fugerē in tharsis. **T** Scio enīz quia tu deus clemēs et misericors es: patiēs t^z multe miserationis: t^z ignoscēs su^z a^z s^z cristi est anima mea vsg ad mortē. et iterū: **I** manus tuas dñs cōmendo spūm mea. per maliciā. **E**t nūc dōmine tolle quē animaz meā a me: quia melior est mihi mors q^z vita. **E**t dixit dominus: Putasne bñ irasci tu? **E**t egressus ē ionas de^z mundi. ciuitate: et sedit cōtra orientē ci^z a^z s^z q^z tēc de niniue: cō eo nullū hitare poterat uitatis. **E**t fecit sibimet ymbra/ m^z a^z s^z sedet rāq^z iudey vel a maiestate sua contra cūlū ibi: t^z sedebat subter illud ī a^z s^z more scripture humanos dei iungit affectus vmbra donēc videret quid accideret ciuitati. **E**t p^zparauit dñs n^z subiro mira dei virtute. deus hedera: et ascēdit super caput ionē: vt esset vmbra sup cāput eius t^z p^ztegeret eū. Laborauerat enīz. **E**t letatus est ionas.

Nico. de lyra

nūc os p^zcons. a^z Homines tū menta tē. b^z mōdi enīz aialia sunt homini data in adiutoriū: t^z id afflictio eō rū in homines redūdat. p^zter q^z ad ostendendū pfectā penitentiā nō solū inclīt rex afflictione homini: f^z etiā animalū. b^z Clamēt ad dñm in fortitudine. deficiēt enīz pastu maledicāt q^z mugit^z dicebat ad eū clamare inq^z t^z homines b^z ordinabat ad placationē sue offense. c^z Et cōuertat vir. i. quicungs de iplo de mālo ad bonū. t^z subdit rō. d^z **Q**uis scit si conuertat. q^z dicit sicut p^z pectata nīa est offensus: ita forsitan p^z no strā penitentiā erit placat^z. e^z Et videt de^z. **N**ic hñr pōif ɔdescēsō mīfatiōis dñiū. cū dīz: Arvidit de^z o.e. i. acceptauit t^z approbavit: sic Hēn. iiiij. Et resperit de^z ad abel t^z ad mu. el^z. f^z Et misert^z est. penā cōminatā nō inferēdo. Scindū tñ q^z postea nīuite reuersti fuerunt ad vomitū: t^z sic citas fuit subūsa. de q^z subūsiōe pp̄hauit sāc^z Tobias. xliij. ca. **Ca. IIII**

D Ooraliter. et factū est ver. tē. **O**m̄ p^zdcator cognoscēs suū d^zfectū deb^z ardēt^z exercē p^zdcatiōis officium. ideo sequit^z: **F** Et surrexit iōnas. a somno negligētie. **E**t abiit in niniue. p^z actū diligētie. **F** Et clamauit t^z dixit: adhuc quadraginta dies et niniue subuertet. t^z subitel ligitur nisi penitentiā egerit: vt ex se quentibus apparet. t^z ideo p^z istos quadraginta dies intelligitur penitentiā pfecta. Ande moyses legit iē iunasse diebus quadraginta. **E**rod. xxiiij. et Hēlias. lij. Reg. xix. et chris. xlii. Mat. iiiij. tamē niniue subūsa fuit a statu culpe in statu grē. fin illud p^zrou. b. xij. Erte iplos t^z nō erūt. s. impī. ideo sequit^z ī fine ca. et videt de^z oga eoz. i. approbavit. **T** Quia cōuersi sit a via sua mala. **E** T afflict^z est. **N**ic **Ca. IIII**

E p^zleqnt^z ponit ipsius iōne se quēs afflictio que primo pōlitur. secundo arguitur. ibi: **E**t dixit. Circa primū dicit: **E**t afflic^z est iōnas: q^z videt adhuc ciuitatē stantem post terminū. xl. diez: t^z si timuit difamari et vilipēdi sicut falsus. pp̄ha: z. **R**e. 19. c. q^z erat sibi afflictio maxima: intātū q^z magis volebat mori q^z vinere ī statu talī. b^z Nunq^z dō hoc est x^zbū meūz tē. s. q^z timebat dīctū suū nō impletū p^zter magnitudinē misericōdie dei: p^z quod volunt fugere a facie dei: vt supra dīctū est: et patet līra. **I** Et dixit dominus. **N**ic consequēter impatētia iōne arguit. cū dicit: **E**t dīctū dominus. reprehēdēs eius ī patientiā. k^z **P**utasne bñ irascis tu. i. rōnabilit. q. d. non. l^z **E**t egressus est ionas. s. ante terminū. pl. dīctū: ita q^z hic exitus eius ponitur pro recapitulatione. m^z **E**t fecit sibimet vīm. h̄tra solēstū. q^z ī ibi multū intēsus. **E**t ad meli^z arguēdū ī patiētiā iōne pōtē exēplū sēsible. cū dīctū: n^z **E**t p^zpa. dñs tē. faciēdo eī subito crescē sup cursū nature. o^z **E**t letat^z est io. duplicitē de cā. s. q^z faciebat sibi vmbaculum grōsū: t^z q^z ex ei^z miraculosa p^zductiōe estiāuit q^z de suā pp̄ham adspicere. **B**

Glo.ordi

Gh̄is teor̄x imaginēt: nō habēs fidamēta. **a** Et paravit. Qui dā vermē et vētū vētē romāos intelligūt: qui post resurrectio nē christi isrl̄ deleue runt. **b** Putasne bene. Supra niniuit̄ penitentib̄ t̄ saluat̄: s̄l̄ interrogat̄ pph̄ta nihil r̄ndit: s̄l̄ interrogationē dei silētio cōprobauit̄ sc̄iēs eīn̄ dei clementi t̄ igno sc̄iētē malicijs: de sa lute gentiū non dole bat: **b** q̄r̄ isſicata cu curbita arec isrl̄ cuz distinctione interro gatus est: bñ irascer tu sup hederā: fide ter diē bene cōtristor̄ ego v̄sq ad mortem. Non enī sic volui sal uare alios vt periret alij: nō si lucrari ali enos vt perderē me os. Sic christus plan git hierusalē v̄sq ad mortē non suā: sed in deorum: vt moriant̄ negātes: et resurgat̄ dei filiū cōfīt̄s.

c Ad laborasti. q̄tum in populo genti um. vnde israel confi denter loquitur: Ec ce tot annis seruo tibi: et nūq̄ dedisti mi hi bedū: sed huic qui deuorauit substanti am cuz meretricibus occidisti vitulū sag natū. Qui non cōfūtatur in hoc: sed au dit̄ oia mea tua sūt. Epulari autem oportebat pro reuersione fratr̄s pro gentibus siquidē preciosius fā guis christi effusus ē et ipse ad inferos de scendit: vt popul̄ il le celos ascenderet. Nullus tā labor fu it p̄ filijs israel. Unde q̄ ipse minori fra tri inuidet.

d Vetus q̄ centum viginti milia homi n. Hoc potest intelligi de etate laetentius q̄ innocens et simplex: et cum tantus sit nu merus parvulorum: patet q̄ magna esset multitudo pueri ris eratis. Ael cū nūtue sit magna v̄bs et i dono magna sint vasa non solum au rea sed et ficitia: po test dici q̄ erat pluri ma mīstitudō que ante actam penitentiaz ignorabat quid esset inter bonum t̄ malū.

¶ Verbi

Nuc. 15. e

a sup hedera leticia magna. Et pa / a s̄ xp̄m qui dicit: Ego sū vermis et nō homo. uit deus vērmē ascēsu diluculi in a s̄ qui antēq̄ orieſ sol iusticie virebat: sed surgē / te christo deseruēt̄ et v̄mbaculū ab auxiliū dei et omnē virorem perdidit. crastinuz: t̄ pcussit hēderam t̄ ex / a s̄ cuius luce disculpe sunt tenebre niniuitarū aruit. Et cū ortus fuisset s̄l̄: p̄re / a s̄ ynde in Oſec: Adducer dūs vētū vienē de de ferro ascendēt̄ et siccabit venas eius et desolabit fontes eius. cepit domin⁹ vento cālidot̄ vren ti: et pcussit sol sup caput ionē et a s̄ cum israele. estuabat. Et petiuit anime sue vt d

a s̄ in baptismate vt in lauacro recipiat humorem quē in negatione p̄diderat. vñ: Pet⁹ arēt⁹ iudei loqu⁹ p̄terē agit et baptizet̄ vñsc̄iōs vestrū et accipiteris donū spūſanci. mōrereſ. Et dixit: Abelius est mi hi mori q̄ viuere. Et dixit domi nus ad ionaz: Putasne bñ irasce ris sup hederā: Et dixit: Bñ irascer ego v̄sq ad morteſ. Et dixit s̄ fili. s̄ iudeis damnatio. domin⁹: Tu doles sup hederā in s̄ q̄ nō laborasti neq̄ fecisti vt cre sceret: que sub vñā nocte nata est a s̄ quando sol iusticie occubuit ei. et sub vñā nocte perīt. Et ego nō a s̄ per quam signatur ecclēsia in qua maior ē numerus p̄. xii. tribuum israel.

parcaſ niniūtē ciuitati magne: in

qua sūt plus q̄ centū viginti mi

lia domīnū: qui nesciunt quid sit i

inter dexteram et sinistram suam.

a s̄ multus numer⁹ irrationalib⁹.

et iumentā multa.

Finit Jonas pph̄ta.

Incipit prolog⁹ sc̄i Hierony mi in Micheam prophetaz

Emporib⁹ ioathe t̄ achaq et ezechie re / m gum iuda: micheaz prophetaz ad hanc pph̄tiā spūſctō re / pletā fuisse lectio ipsa demōstrat. Sed de supradicto numero regū ioathan et ezechiam deo ob reli gionem placuisse historia quar ti libri regum: et secūdi paralipo menon indicat. Tachaq vero de p relicto deo: idola samarie quib⁹ etiā filios suos i sacrificiū igni cō cremādos obtulerat coluisse p̄stat. Nob̄ de samariā q̄ reges isrl̄ et iuda memoratoꝝ simulacrorū supstitutione sefellerat: icrepās idignationē suam in eam. pcessuraꝝ

Prologus

Nico.de lyra

a Et parauit de⁹ vermē ascēn. dilu. Omnia enī q̄tūc derā. corodēdo ei⁹ radicē. **b** Et pcussit he vrenti. ad intendēdū solis estū. **c** Precepit dñs vē. ca. t̄ vt more. tū q̄r̄ estū supra modū affluebat: nū q̄r̄ ex area ret: t̄ sic falsus pph̄ba credereſ: qđ erat sibi grau⁹ more. irrationalib⁹ cludit. cū dicit: **e** Putasne bñ ira. t̄. i. rationabilit̄ ex ea p̄dicta: t̄ ex bōlū dicit de⁹ oppo situm dices. **g** Tu doles sup hederā: t̄ rationabilit̄ tuā estimationē. **b** Et ego nō par. nini. q. o. mul to fori⁹ debeo cōpati et cōdolere tāte ciuitati veraci⁹ pe nitēt̄ t̄ p̄cere de subuersiōe. **i** Qui nesciūt qđ sit t̄. i. sūt adhuc iſra annos discretiōis t̄ p̄ s̄ns adhuc inoce tes. t̄ iō. pp̄tātoꝝ innocentia rōnable est t̄p̄ari iusticie mee rigore.

Moraliter. **g** Et afflic̄t̄ est lo Ca. III mo ea. per tonā significat̄ p̄dictator: q̄ aliqui fugit labore t̄ pl̄ dōbito fouet carnē suā. nā aliqui bonus dormitat̄ ho merius: t̄ sic in p̄posito ionas times vocari de fatigare p pherie desiderabat subversionē niniue: ppter qđ q̄ s̄m significat̄ p̄dictator: doctor vel p̄lat⁹ quicunq̄ q̄ plus ap perit cōmodū sūi. fame vel pecunie q̄ auditoꝝ v̄l̄ sub ditor̄ bonū spūla. nā aliqui plus dolēt̄ de boni tēporal subtractiōe q̄ s̄ auditox v̄l̄ plebis trāgressiōe. ideo sed tur: **l** Et egressus est ionas de ciuitate. egredit̄ enim platus de sua ciuitate qđ tā p̄par̄ curat de subditox suo rum salute: t̄ tātum anxiāt̄ de boni tēporal amissione. **m** Et fecit sibimet v̄mbaculū. in delectacōe tp̄lū: t̄ idem significat̄ p̄ hederā cito p̄dicta et cito aefacta. Nam huius mundi delectacōes sūt valde v̄tues: qđ qđ de subtractione eaz sapientib⁹ nō est dolēndū: ppter qđ iōne dolenti de aefactione hedere dicit̄ a dño: **k†** Putasne bene irasceris tu. i. rationabilit̄: quasi dicat non: sed valde irrationalib⁹.

Finit postilla frat̄ Nicolai de lyra sup Jonā pph̄ta.

Incipit expositio prologi in Micheā p p̄betam per fratrem Wilhelmu Britonem.

Emporibus ioathe t̄. In isto plogo p̄c̄dit Hieronymus p̄ huc modū. Primo dicit quib⁹ temporib⁹ t̄ sub q̄bus regib⁹ ē edita pph̄eria. Secundo agit de regū differētia. ibi:

Sed de supradicto. tertio subdit̄ contra ma los cōminatio divina. ibi: Nob̄ r̄. c. dicit igit̄: Tēpō bus loathe fili⁹ oīe. d quo. iii. Reg. xv. t. ii. Paral. xxvij. **l** Achāz. de quo. iiiij. Reg. xvi. t. ii. Paral. xxvij. **m** Et Ezechie. de quo. iiiij. Reg. xvij. t. ii. Paral. xxiij. **n** Lectio ip̄a demōstrat. Micheā. cū dicit: In diebus iōa. t̄. o. S̄ de supradicti. nū. Hic p̄t̄ regū differētia: qđā enī placuerūt deo xp̄ religiositate: sic ioat̄a t̄ ezechias. qđā displicuerūt. pph̄ idolaſt̄: sic achāz. s̄na pla na est. Dicit igit̄: Sed de supradicto nū. t̄. Paral. xxvij. **o** deſ Eccl. xlii. vbi dicit: P̄ter dauid ezechia et iōa oēs reges peccati cōfiterit. ergo ioathan peccauerit̄. qđ deo nō placuit. Rēspōdeo: nō placuit simplicit̄ sed q̄ ad hoc placuit q̄ idola q̄ erāt in hierlin deſtruit̄. displicuit autē q̄r̄ excelsa nō abſtulit. iiiij. Reg. xv. **p** Ficit quod placitū erat corā dño. t̄ sequit̄: Verūtamen excelsa non abſtulit. iiij. Paral. xxvij. **q** Ficit quod rectū erat corā dos mino iuxta omnia que fecerat pater eius: excepto quod nō est ingressus tēplū dñi: t̄ adhuc p̄plus delinquebat. Itē illud Eccl. Oēs reges p̄t̄m cōfiterit. intelligendū. **r** Est de p̄t̄o idolatrie vel in se v̄l̄ in alijs. v̄l̄ hoc dicit̄ in cō paratione Ezechie t̄ iōne qui minus peccauerunt et cito p̄t̄m. De Ezechie p̄t̄ q̄ placuit do. iiiij. Reg. xvij. t̄. Paral. xxvij. t̄. xx. t̄. ii. Paral. xxvij. t̄. xxvij. **s** Mon fecit rectū in cōspectu dñi si cut dauid pater eius t̄. Item codem ca. Tempore angustie sue auxit contemptū in dominū. ipse per se rex achāz immolauit dñs alienis t̄. **t** Quibus erāt filios suos. iiiij. Reg. xvi. Filium suū cosecravit trāfrēs p̄ igne. Et idola getiū. iiij. Paral. xxvij. Iustravit filios in igne luxta ritu gentiū. **u** Samariā. regionem palestine v̄l̄ ciuitatem. vñ Iſi. etymol. xiiij. Samariā regio palestine ab oppido

Glō. Ord. La. 1

ab oppido palestine de nominis locis. Et de nominis locis. Et de nominis locis. Et de nominis locis.

Et de nominis locis. Et de nominis locis. Et de nominis locis.

Et de nominis locis. Et de nominis locis. Et de nominis locis.

Et de nominis locis. Et de nominis locis. Et de nominis locis.

Et de nominis locis. Et de nominis locis. Et de nominis locis.

Et de nominis locis. Et de nominis locis. Et de nominis locis.

Et de nominis locis. Et de nominis locis. Et de nominis locis.

Et de nominis locis. Et de nominis locis. Et de nominis locis.

Et de nominis locis. Et de nominis locis. Et de nominis locis.

Et de nominis locis. Et de nominis locis. Et de nominis locis.

Et de nominis locis. Et de nominis locis. Et de nominis locis.

Et de nominis locis. Et de nominis locis. Et de nominis locis.

Et de nominis locis. Et de nominis locis. Et de nominis locis.

Et de nominis locis. Et de nominis locis. Et de nominis locis.

Et de nominis locis. Et de nominis locis. Et de nominis locis.

Et de nominis locis. Et de nominis locis. Et de nominis locis.

Et de nominis locis. Et de nominis locis. Et de nominis locis.

Et de nominis locis. Et de nominis locis. Et de nominis locis.

Et de nominis locis. Et de nominis locis. Et de nominis locis.

Et de nominis locis. Et de nominis locis. Et de nominis locis.

Et de nominis locis. Et de nominis locis. Et de nominis locis.

Et de nominis locis. Et de nominis locis. Et de nominis locis.

Et de nominis locis. Et de nominis locis. Et de nominis locis.

Et de nominis locis. Et de nominis locis. Et de nominis locis.

Et de nominis locis. Et de nominis locis. Et de nominis locis.